

Poznaniu, — Władysławowi Kościakowskiemu w Warszawie, — Aleksandrowi Kowalikowi w Zamościu województwa lubelskiego, — Jadwidze Kowalskiej w Sieradzu, — Wandzie Kraków w Warszawie, — Władysławowi Krzemianowskiemu w Strzelnie województwa poznańskiego, — Piotrowi Kubiacykowi w Poznaniu, — dr Janowi Kuźnarowi w Poznaniu, — Janowi Landowskiemu w Poznaniu, — Aleksandrowi Lutostańskiemu w Łodzi, — Konradowi Malinowskiemu w Warszawie, — inż. Emilowi Messowi w Warszawie, — Józefowi Michalakowi w Poznaniu, — Brunonowi Motylewskiemu w Poznaniu, — Antoniemu Namiecińskiemu w Wilnie, — Kazimierzowi Napierkowskiemu w Warszawie, — Juli Niewińskiej w Warszawie, — Ludwikowi Nowakowskiemu w Warszawie, — Marianowi Ociepkowi w Lublińcu województwa śląskiego, — Julianowi Osinińskiemu w Warszawie, — Józefowi Petrykowskiemu w Poznaniu, — inż. Jerzemu Pięczykowskiemu w Białymstoku, — Wincentemu Piotrowskiemu w Łęczycy, — Władysławowi Potockiemu w Gdyni, — Lucji Przechadzkiej w Piotrkowie Trybunalskim, — Janowi Poznańskiemu w Łodzi, — Władysławowi Radaszewiczowi w Płocku, — Ewaldowi Radke w Warszawie, — Tadeuszowi Rittrowi w Poznaniu, — inż. Józefowi Robakowskiemu w Prusach powiatu działowskiego, — inż. Wilhelmowi Sawczykowi w Łodzi, — Józefowi Sawickiemu w Białymstoku, — Romanowi Skalskiemu w Lublinie, — Józefowi Skwarze w Warszawie, — Zygmuntowi Smoleńskiemu w Warszawie, — Czesławowi Straszakowi w Równem, — Janowi Szczypiorowi we Włodawie, — Stefanowi Szrajerowi w Białymstoku, — Marianowi Szulze w Kawce powiatu mogileńskiego, — Michałowi Szymańskiemu w Warszawie, — Antoniemu Świerkowskiemu w Jarocinie województwa poznańskiego, — inż. Konstantemu Tesławskiemu w Łodzi, — inż. Zygmuntowi Tworowi w Łodzi, — Kazimierzowi Weberowi w Warszawie, — Tadeuszowi Wehrowi w Golicach powiatu łęczyckiego, — Stanisławowi Wojciechowskiemu w Częstochowie, — Stanisławowi Wolskiemu w Warszawie, — Leopoldowi Wuttke w Poznaniu, — Konstantemu Wysznackiemu w Warszawie, — inż. Eugeniuszowi Zarebskiemu w Warszawie, — Markowi Antoniemu Zawirskiemu w Warszawie, — Mieczysławowi Złowodzkiemu w Lublinie, — Teofilowi Zakowskiemu w Kielcach, — Adamowi Zelenkiemu w Krakowie, — Zygmuntowi Zychowiczowi w Warszawie;

za zasługi w służbie państwowej:

dr Janowi Banasiowi, referendarzowi Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę, — Janinie Bereźnickej, sekretarzowi rachunkowemu Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę, — Bronisławowi Czaykowskiemu, radcy Urzędu Wojewódzkiego w Białymstoku, — Jadwidze Czerwonkównie, prowizorycznemu rejestratorowi Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę, — Helenie Eskler, starszemu rejestratorowi Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę, — Marii Eskowej, sekretarzowi rachunkowemu Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę, — Tadeuszowi Adamowi Ficowskiemu, kierownikowi oddziału w Komisariacie Rządu na m. st. Warszawę, — Antoniemu Gibłowi, podreferendarzowi Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę, — Marii Jaskiewiczowej, starszemu rejestratorowi Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę, — Józefie Kałińskiej, starszemu rejestratorowi Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę, — Helenie Kallenbrun, prowizorycznemu starszemu rejestratorowi Starostwa Grodzkiego w Warszawie, — Tadeuszowi Kobylińskiemu, referendarzowi Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę, — Aleksandrze Kotowskiej, prowizorycznemu starszemu rejestratorowi Starostwa Grodzkiego w Warszawie, — Wandzie Maciejewskiej, sekretarzowi administracyjnemu Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę, — Jadwidze Matkowskiej, sekretarzowi administracyjnemu Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę, — Aleksandrowi Mniskowi, referendarzowi Ministerstwa Spraw Zagranicznych, — Zofii Obarskiej, starszemu rejestratorowi Starostwa Grodzkiego w Warszawie, — Jerzemu Pernakowi, sekretarzowi rachunkowemu Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę, — Tadeuszowi Rybickiemu, prowizorycznemu starszemu rejestratorowi Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę, — Janinie Skrobeckiej, starszemu rejestratorowi Starostwa Grodzkiego w Warszawie, — Paulinie Stachelskiej, kontraktowemu rejestratorowi Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, — Władysławowi Stawarskiemu w Podhajcach województwa tarnopolskiego, — Kazimierzowi Suchoninowi, sekretarzowi technicznemu Ministerstwa Komunikacji, — Lucji Wesołowskiej, sekretarzowi administracyjnemu Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę, — Józefowi Zielińskiemu, radcy Ministerstwa Spraw Zagranicznych, — Helenie Zajkowskiej, starszemu rejestratorowi Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę;

za zasługi na polu pracy samorządowej:

Leonowi Jaskulskiemu w Skierniewicach, — Antoniemu Serafinowi Mierzejewskiemu w Płocku, — Mirosławowi Piorowskiemu w Płońsku województwa warszawskiego, — Stefanowi Smolcowi w Warszawie;

SREBRNY KRZYŻ ZASŁUGI po raz drugi

za zasługi na polu pracy społecznej:

Ludomirowi Bukowińskiemu w Nivce województwa kieleckiego, — Romanowi Czarskiemu w Warszawie, — inż. Mieczysławowi Kamińskiemu we Włodzimierzu, — Marcie Łosiowej w Niemcach powiatu lubartowskiego, — Tadeuszowi Modelskiemu, wicestaroście grodzkiemu w Warszawie, — Stefanowi Ludwikowi Piotrowskiemu w Radomiu, — Augustynowi Pytłochowi w Chorzowie, — Emanuelowi Rybickiemu, burmistrzowi we Włodzimierzu województwa wołyńskiego, — Władysławowi Zielińskiemu w Kaliszu, — Gerardowi Zwolińskiemu w Warszawie;

za zasługi w służbie państwowej:

Janowi Schneiderowi, wicestaroście powiatowemu w Mińsku Mazowieckim;

za zasługi na polu pracy w bankowości:

Ludwikowi Skrzypkowi w Cieszynie województwa śląskiego;

za zasługi na polu pracy zawodowej:

Stanisławowi Cybulskiemu w Oporówku powiatu leszczyńskiego, — Mieczysławowi Moczyńskiemu w Chełmnie województwa pomorskiego, — Pawłowi Regule w Katowicach, — Tomaszowi Sroce w Brzesku województwa krakowskiego;

za zasługi na polu bezpieczeństwa publicznego:

Antoniemu Andrzejowi Kowalskiemu, komisarzowi Policji Państwowej w Bydgoszczy.

Warszawa, dnia 9 stycznia 1939 r.

Prezes Rady Ministrów:
(—) Sławoj Składkowski.

9.

OBWIESZCZENIE ZARZĄDU DŁUGÓW PAŃSTWA

z dnia 2 stycznia 1939 r.

w sprawie umorzenia 16-ej raty 4% pożyczki konwersyjnej kolejowej z 1933 r.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie § 5 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Komunikacji z dnia 16 lutego 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 218) o emisji obligacji 4% pożyczki konwersyjnej kolejowej i o wymianie na te obligacje nieumorzonych obligacji b. Towarzystwa Drogi Żelaznej Fabryczno-Łódzkiej trzeciej emisji z roku 1901, w dniu 2 stycznia 1939 r. zostały umorzone w drodze wykupu obligacje 4% pożyczki konwersyjnej kolejowej 1933 r. na ogólną sumę nominalną Marek Rzeszy Niemieckiej 155.000 w odcinkach po 2000 R. M. sztuk 50 Nr 8606 do 8655 oraz po 1000 R. M. sztuk 55 Nr 5922 do 5976.

Dyrektor:
(—) Dr Jakubowski.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Kancelarii P. Prezydenta Rzeczypospolitej.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej prof. Ignacy Mościcki przyjął w dniu 10 b. m. P. Ministra Spraw Zagranicznych Józefa Becka.

—oOo—

Z Prezydium Rady Ministrów.

W dniu 10 stycznia odwiedził P. Prezesa Rady Ministrów i Ministra Spraw Wewnętrznych sen. F. Sławoja Składkowskiego senator Leopold Tomaszewicz, jako referent budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w Senacie.

—oOo—

Z Ministerstwa Spraw Zagranicznych

Dn. 10 b. m. poseł czeskosłowacki w Warszawie złożył podsekretarzowi stanu w M. S. Z. p. Szembekowi w imieniu swego rządu wyrazy ubolewania oraz przeproszenie z powodu demonstracji przed konsulem R. P. w Sewliuszu i ponowił zapewnienia rządu czeskosłowackiego, iż winni zostaną pociągnięci do surowej odpowiedzialności.

W wyniku protestu chargé d'affaires R. P. w Pradze w sprawie demonstracji przed konsulem polskim w Sewliuszu, premier „rządu” Rusi Podkarpackiej Wołoszyn złożył osobiście kierownikowi konsulatu R. P. w Sewliuszu wyrazy ubolewania, przeprasząc go za karygodny wybrzyk ochotniczych formacji karpatoruskich.

O godz. 15.20 stawili się poza tym w konsulacie z polecenia Wołoszyna przedstawiciele władz karpatoruskich, składając wyrazy ubolewania z powodu incydentu i zapewnienia, iż podobne zajścia się nie powtórzą.

Równocześnie, nawiązując do przeproszenia, złożonego przez „rząd” Rusi Podkarpackiej, czeskosłowackie ministerstwo spraw zagranicznych złożyło wobec poselstwa R. P. w Pradze wyrazy żywego ubolewania, zapewniając, że wdrożone zostało ostre śledztwo, w wyniku którego sprawcy zostaną surowo ukarani.

Konwencja turystyczna polsko - czeskosłowacka z dn. 30 maja 1935 r. przewiduje, że członkowie uprawnionych towarzystw turystycznych obu państw mogą się na podstawie legitymacji członkowskich swoich towarzystw, wizowanych przez starostwa miejsca zamieszkania i przez konsulaty drugiego państwa, poruszać swobodnie w granicach t. zw. pasa turystycznego po obydwu stronach granicy na szczegółowo opisanych trzech odcinkach. Odcinek zachodni obejmuje część Beskidów od Cieszyna po okolicę Krynicy wraz z Tatrami. W Karpatach Wschodnich — istnieją dwa odcinki, jeden w Bieszczadach w okolicy Ławocznego, drugi na Huculszczyźnie w okolicach Rafajłowej, Worochty i Zabiego, gdzie po stronie czesko - słowackiej w granicach pasa turystycznego leży całe dorzecze górnej Cisy z południowymi zboczami Czarnohory, północnymi zboczami Karpat Marmaroskich i pasmem Bliznicy i Swidowca.

W Polsce uprawnionymi towarzystwami są Polskie Tow. Tatrzzańskie i Polski Zw. Narciarski.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych notą słowną z dnia 23 grudnia 1938 r. zawiadomiło poselstwo Rzeczypospolitej czeskosłowackiej w Warszawie, że z tym dniem ze względu na warunki graniczne konwencja turystyczna polsko - czeskosłowacka na obydwu odcinkach pasa turystycznego w Karpatach Wschodnich została zawieszona prowizorycznie, aż do dalszego zarządzenia. Tym samym członkowie Pol. Tow. Tatrzńskiego i Polskiego Zw. Narciarskiego nie mogą obecnie na podstawie legitymacji członkowskich przekraczać granicy w Karpatach Wschodnich, nie mogą też na polską stronę przybywać członkowie klubu czeskosłowackich turystów, ani czesko-słowackiego zw. narciarskiego.

—oOo—

Z Ministerstwa Komunikacji.

Pan Minister Komunikacji J. Ulrych zamiast wieńca na trumnę s. p. inż. Juliana Eberhardta, b. kierownika Ministerstwa Kolei Żelaznych, złożył sumę złotych 200 na Pomoc Zimową dla bezrobotnych.

—oOo—

Z Ministerstwa Opieki Społecznej.

Dnia 10 b. m. udał się na Śląsk Zaolziański Główny Inspektor Pracy dyr. M. Klott. Wyjazd dyr. Klotta pozostaje w związku ze sprawą umów zbiorowych w górnictwie, hutnictwie i przetwórczym przemyśle metalowym na Zaolziu. Pertraktacje między organizacjami pracodawców i związkami robotników, prowadzone poprzednio przy udziale Głównego Inspektora Pracy, doprowadziły do uzgodnienia wielu spraw, dotyczących warunków pracy. Pozostałe kwestie nieuzgodnione będą teraz rozpatrzone ponownie, celem osiągnięcia polubownych rozwiązań.

Należy przypuszczać, że już w najbliższych dniach warunki pracy i płacy na Zaolziu będą ostatecznie uregulowane.

W dn. 10 b. m. w sali konferencyjnej Ubezpieczalni Społecznej w Cieszynie Zachodnim odbyły się kolejno dwie konferencje informacyjne na temat organizacji ubezpieczeń społecznych górników i hutników na Śląsku Zaolziańskim.

Konferencjom przewodniczył dyr. dep. Ubezpieczeń Społecznych w Ministerstwie Opieki Społecznej p. Nakoniecznikow-Klukowski.

W pierwszej konferencji wzięli udział przedstawiciele związków zawodowych górników, w drugiej reprezentanci przedsiębiorstw górniczych i hutniczych. Konferencje miały za zadanie udzielenie wzajemnych informacji i zasięgnięcie opinii dla zainteresowanych czynników lokalnych.

—oOo—

Z Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

Z dniem 10 stycznia b. r. ukazały się w sprzedaży znaczki wartości 25 groszy z nadpłatą 10 groszy, przeznaczoną na rzecz akcji Pomocy Zimowej. Znaczki wartości 55 groszy z nadpłatą 15 groszy znajdują się w sprzedaży w dn. 15 lutego b. r. i w ten sposób wraz z będącymi już obecnie w sprzedaży we wszystkich urzędach pocztowych znaczkami wart. 5 groszy z nadpłatą 5 groszy tworzyć będą pierwszą serię pocztowych znaczków polskich, których sprzedaż przysparza jednocześnie dochodu funduszowi Pomocy Zimowej w wysokości równej kwocie nadpłaty. Znaczki takie cieszą się za granicą dużym popytem, należy więc mieć nadzieję, że i u nas nie tylko wśród filatelistów znajdą się liczni nabywcy tych znaczków.